

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
קודש הקדשים רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמוך לציון קודש הקדשים
רבי שלמה מקארלין זי"ע

| גליון 279 |

פרשת אמור תשפ"ו

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת אמור

אמור אל הכהנים בני אהרן וגוי' לנפש לא יטמא בעמיו (כא, א). "בני אהרן" - הם בני הצדיקים, שלא יטמאו חלילה הנפש שלהם ביחוסם, ולא יסמכו כלל על היחוס שלהם, רק בעצמם ישתדלו ויעמלו בעבודת השם יתברך אז יהיה להם טוב.

(הרה"ק ר"מ מקוברין זצוק"ל, אמרות משה)

אמר אל הכהנים (כא, א). מחמת שזו הפרשה מדברת מעניני טומאות, על כן אומר המדרש אמרות ה' אמרות טהורות, שיש בפרשה זו כל החיות והטהרות ורפואות ותחיית המתים הכל נכלל בו.

(בית אהרן קה, ב)

לנפש לא יטמא בעמיו (כא, א). 'בעמיו' לשון גחלים עוממות, דהיינו שלא יקרר אצלו אהבת הבורא בשביל רצונות של עולם הזה, כי 'נפש' הוא לשון רצון.

(בית אהרן קה, ג)

ומכה נפש בהמה ישלמנה (כד, יח). הרה"ק רבי משה מקוברין אמר בשם הרה"ק הר"מ מלכוביץ זצ"ל: "מכה נפש בהמה ישלמנה" - דער וואס צוברעכט דעם נפש הבהמיות, קען ער קומען צי אשלימות [-מי ששובר את הנפש הבהמית, יכול להגיע לשלימות]. וסיים: דער ווארט האט מיר גיקאסט א קוריינער טאפ בלוט... [-המאמר הזה עלה לי במדה גדולה של דם].

(אמרת משה)

אורו הקדוש

שאלות ותשובות בחיי היום יום
במשנת רבינו הקדוש

שאלה

אני מודה לכם על התשובה שעניתם לי בשבוע שעבר, בה נתתם לי להבין שמוטב להמשיך להתפלל גם כשמלוות אותי מחשבות של התפארות. אך, כעת אני מרגיש ממש מבוויש להתפלל בצורה כזאת, כשאני יודע היטב שהכוונה שלי רחוקה מלהיות טהורה. אני באמת מחפש עצה, כיצד אוכל להתפלל 'לשמה' ובלתי פניות?

תשובה:

לשמה בא לשמה, שואל הבעל שם טוב, מדוע נקטו חז"ל בלשון 'לעולם'? לכאורה היה צריך לומר 'בתחילה יעסוק האדם שלא לשמה', שהרי השאיפה היא שברבות הימים והשנים יעסוק האדם בעבודתו רק 'לשמה'. ומתוך הבעל שם טוב, שאכן זהו סדר העבודה התמידית בכל יום ויום, 'לעולם' תחילת העבודה צריכה להיות דווקא מתוך שלא לשמה, וזאת משום, שאם ימתין עד שכונותיו תהיינה טהורות לגמרי, היצר הרע לא יניח לו להתעסק בעבודת ה' כלל. אלא שעבודת האדם היא, שכאשר עולה על רוחו מחשבת הישאל לשמה, בתחילת העבודה ובמהלכה, עליו לעמול לדחות ממנו מחשבה זו שוב ושוב.

רבינו הרה"ק רבי שלמה מקארלין ביאר יסוד זה בדרך נפלאה, והסמיך זאת למצוות שילוח הקן. ואמר, שעבודת הישאל לשמה היא בבחינת ה'אם' שממנה נולד ה'בן' - שהיא העבודה לשמה.

וכך לשונו: "אמרו ז"ל בגמרא לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אפילו שלא לשמה כי מתוך שלא לשמה בא לשמה. נמצא כי עבודת שלא לשמה היא בחינת 'אם', שמזה נולד לשמה. והן אף אם בתחילת עבודה שבכל יום עולה על רוחו מחשבת שלא לשמה, צריך לדחות מחשבה זו מאתו, והיא כדוגמת מצות 'שילוח הקן' בבחינת 'שלא תשלח את האם' (דברים כב, ז), ואחר כך כשחוזר לעבודתו לשמה הוא מקיים בחינת 'זאת הבנים תקח לך', ע"כ.

מעצם שאלתך, ניכרת אצלך התקדמות משמעותית. אם בשבוע שעבר תיארת שכל צורת הגישה שלך לתפילה מבוססת מראש רק על הרצון להרשים את הסביבה, הרי שהפעם אתה כבר מציין שיש בקרבך רצון אמיתי להתפלל 'לשמה'. צעד זה כשלעצמו הוא יקר וחשוב בעבודת ה'.

האמת היא, שגם עכשיו, התשובה למעשה נותרת בעינה: עליך להמשיך ולהתפלל בדיוק כפי שאתה מתפלל כעת. אלא שהפעם נוסיף ונעמיק בהסבר, כיצד התהליך הזה 'עובד' בפועל. עליך לדעת, שההדרכה של 'מתוך שלא לשמה בא לשמה', איננה רק העמדת פנים או פשרה זמנית לחלש-אופי, אלא זהו חלק מרכזי והכרחי בכל סדר עבודת ה'.

בספר 'אור החיים' הקדוש (תחילת פרשת אחר) מובא מדרש, המבאר את הטעם שבגיננו נהרג התנא רבי עקיבא, והוא שבעת שעמד ודרש מול שיישים רבוא מישראל, שמח בלבו. על כך מקשה ה'אור החיים' הקדוש: "הלזה יתחייב אנוש מיתה משונה? אם כן, פקע כלילא דוורדי מכל עושי טוב ולומדים". מדקדוק לשונו "מכל עושי טוב", אנו למדים שכל אדם באשר הוא מתמודד עם פניות. אמנם אצל קדושי עליון כרבי עקיבא מדובר בדקות שבדקות שאין שכלנו מסוגל להשיג. אך אצל כל אדם רגיל, ההתמודדות עם פניות היא מציאות יומיומית.

על מאמר חז"ל (פסחים ג, ב): "לעולם יעסוק אדם בתורה ומצוות אע"פ שלא לשמה, שמתוך שלא

למסירת שאלות, הערות או הארות למדור זה, ניתן לפנות לקו לודמיר:
02-30-111-22 שלוחה 99 או לדואר אלקטרוני: A023011122@gmail.com

לתשומת לבכם: בחירת השאלות לפרסום נעשית על פי שיקול דעתם הבלעדי של חברי המערכת. אין המערכת מתחייבת לבחור או להשיב לכל שאלה שנשלחה.

רבים מעידים:

מאז שהתחלתי לקבוע לימוד בתורתו של רבינו, כל חיי השתנו.

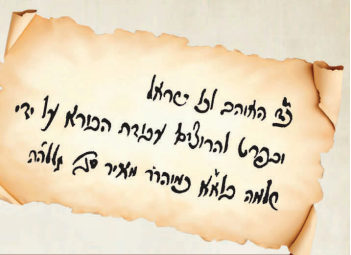

דברי הקדוש איש אלקים ר' שלמה קארלינער זצלה"ה זי"ע, יהיה לתועלת גדול ודבריו הקדושים יעשו פרי, שכל דבריו המה כגחלי אש מלא יראת שמים וקדושה.

הרה"ק רבי מאיר יחיאל מאוסטרובצא זי"ע בהסכמתו לספר 'שמע שלמה'

דברים שנחרטו על גווילי אש

האזהב לכל ישראל ובפרט להרועים עבודת הפורא על ידי

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

מדוע התמהמה השרף מתפילתו

אוויר שחירתי צח נשב בין שבילי העיירה. השמש זה עתה יצאה, ועדיין רוב רובם של תושבי העיר ישינים את שנתם הערבה. מבעוד לילה ניצב הוא יום יום, החלבן ר' טוביה, על רגליו, קם ממיטתו בחריצות, נוטל ידיו כהלכה ומיד ניגש למלאכתו, מלאכת החליבה. נועל היה את מגפיו הגסים והאינטיים, מוריד מהמסמר הגבוה את צרור המפתחות ויוצא אל הרחוב הקריר. פניו מועדות כמובן אל הרפת הגדולה. לאחר שעה ארוכה של חליבה מייגעת, במעבה החשכה ולאורה של עששית דלת-אור שתלויה הייתה על הגדר, פונה היה טוביה להביא אל פתח הרפת את עגלתו הרתומה לסוס, בכדי להעמיס על גבה את עשרות כדי החרס, העשויים חימר מזוגג, ובתוכם הנזול הלבן הטרי שכה רבים מבני העיירה וסביבותיה ממתינים בקוצר רוח ובציפייה לקבלו עד פתח ביתם, בשירותו האדיב והנאמן של טוביה החלבן.

קופסת הטבק של השרף ממגלניצא צוק"ל

היה זה יום רגיל ככל הימים. טוביה גחן והתכופף, העמיס לידיו בזהירות כדי חלב בזה אחר זה, והניחם אחר כבוד באיטיות הנדרשת אל תוך העגלה. סוף סוף סיים טוביה את מלאכתו, וחיש מהר התיישב על מקומו בקידמת עגלת המשא. נוטל את המושכות והצליף קלות בסוסו. רגליו החסונות של הסוס פתחו בדהרה, וגלגלי העגלה החלו לנוע, אלא שלפתע נשמע קול עז של ריסוק מכיוון אחד מאופני הכרכרה. הסוס בלם מיד בבהלה, והעגלה כולה החלה לנטות על צידה. טוביה לא התמהמה לרגע. הוא זינק באחת ממקומו, וברגע האחרון אחז בקרון המשא, והציל את עשרות כדי החלב שכמעט ונפלו ארצה בקול רעש גדול. מה עושים עכשיו? חך טוביה את מצחו במחשבה, ואז נאנח אנחה כבדה ונשף בינו לבין עצמו בכאב גדול: "אוי וויי, הלוא נתתי את הגלגל החילופי שהיה במחסן, לידי של משמשו של הצדיק השרף ממוגלניצא!"

מחשבה מעמיקה: "אמור נא לי, שמא תזכור שלפני שבועות מספר, נסענו על אם הדרך, ואחד מאופני העגלה נשבר, ופנינו לחלבן מהכפר הסמוך ושאלנו ממנו גלגל?" "האם החזרת לו את האופן?" שאל הרבי בקול נוקב, ור' ישראל השמש נענה בקול חרישי: "לא, כי שכחתי מכל המעשה והגלגל עודנו מחובר לעגלתו של הרבי..." הרים הצדיק את קולו וקרא בלהט: "אם כך, קום מהר וטול את האופן, שכור עגלה אחרת וסע במהירות לאותו הכפר להשיב את האופן לבעליו! מהר רוח פן יהיה מאוחר!" יצא הגבאי בבהילות לדרכו ומיד נעמד הרבי לתפילת שחרית. הגיע ר' ישראל השמש אל מקום מושבו של החלבן, ושם פעמיו לעבר ביתו, היכן שאך לפני שבועות אחדים נוטל את הגלגל בהשאלה. להפתעתו העצומה של החלבן לא הייתה גבול. כמו מלאך מושיע הוא רואה לפניו את שמשו של הרבי עם האופן החלופי, בדיוק ברגע ובזמן הנכון. "הרבי הקדוש שלחני הנה והורה עליי להגיע אליך במהירות עם האופן ששאלנו ממך", אמר ר' ישראל לחלבן. דמעות בצבצו בעיניו של החלבן טוביה באמרו: "הלוא בדיוק היום נשבר לי אחד מאופני העגלה, ומזה שעה ארוכה שאינני מצליח למצוא מי אשר יש ברשותו להשאל לי גלגל אחר במקומו. באם הייתי נותר כאן ללא האופן שהבאת כעת, הייתי נשאר כאן עם כל כדי החלב ונוחל הפסד מרובה ביותר. ברוך ה' אשר מאיר את עיני הצדיקים והמשגיח על כל בראיו ברחמים רבים!"

לרגל הילולת הרה"ק רבי חיים מאיר יחיאל ממוגלניצא, נכד המגיד הקדוש מקוזניץ זי"ע.

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

חיצי גיבור שנונים

אחת הסיבות להתיישבותו של מרן רבינו שלמה בעיר לודמיר, נעוצה היא אפוא סביב מעשה שהיה באחת השנים ביום ל"ג בעומר, כפי שגילה הרה"ק קדוש ישראל מרוזין זי"ע. וכה היה מעשה: פעמים רבות ביקשו והפצירו דרי העיר לודמיר ממרן רבינו שלמה שיעתיק את מעון קדשו לעירם, ויבוא לשכון בתוכם. מאנשי שלומו היו בני לודמיר, ובכל ליבם כספו לבואו של רבינו לדור עימם, אולם עדיין לא ניאות הרבי לבקשתם.

פעם אחת היו בני לודמיר ביום ל"ג בעומר ובקשוהו שוב, אז שאלם רבי שלמה בלשון בדיחותא: איך נוהגים אצלכם בל"ג בעומר? ויענו ויאמרו: מנהגנו שילדים ובחורים, הולכים לשוח בשדה ויורים שם בחיצים.

ענה רבי שלמה: אם כך, אם נוהגים בירי החיצים אצלכם, הרי הנני רוצה לבוא אליכם... ואכן בחודש תמוז שנת תקל"ה קבע רבינו הקדוש מקום מושבו בעיר לודמיר, שבע עשרה שנה לפני הריגתו על קידוש ה'.

והיה הדבר לפלא שכן לאחר ימים ושנים ירו בו את החץ על אדמת לודמיר, ומזה פרוחה נשמתו הטהורה על קידוש ה'. ויתכן שלכך הייתה כוונת קדשו, כאשר שיבח את ירי החיצים בעיר לודמיר.

ילדי רבינו שלמה // חידת השבוע

חידה: היכן יש הבטחה בתורה שהקב"ה ישבר את עלו של יצר הרע?

הפתרון מופיע בעלון זה.

בכדי לענות יש לחייג לקו לודמיר 023011122 להקיש 0 ולפעל על פי ההוראות.

נתן לענות עד ליום ראשון פרשת בהר בחוקתי בין העונים נכונה, יגרל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח הזוכה לפרשת תזריע מצרע: יעקב לוי ביתר עלית

השרף ממוגלניצא

ועוד, נהרו לחצר קדשו להסתופף בצלו. ביום ט"ו איר שנת תר"ט עלה השמימה, והותיר אחריו חמשה בנים: רבי יעקב יצחק מבלנדוב, רבי אלימלך מגרודז'יסק, רבי אביעזרי זליג חתן הרבי מסדיגורא, רבי משה יוסף מגריצא, ורבי אברהם יהושע העשיל חתנו של רבי ישראל יצחק מרדושיץ, ושתי בנותיו, אשת רבי יהודה ממעליץ, ואשת רבי אברהם אלחנן מקאלושין.

לאחר שנות צפינה ארכות, נולד השרף ממוגלניצא, רבי חיים מאיר יחיאל, לאביו רבי אבי עזריא זליג שפיירא, אב בית הדין בעיר גרעניץ (נכד בעל ה'מגלה עמקות') ולאמו מרת פערל בתו של המגיד הקדוש מקוזניץ, שנודעה והתפרסמה כצדקת גדולה אשר רבים באו לבקש ממנה עצה וברכה.

עם פטירת דודו רבי משה מקוזניץ, החל כגדול נכדי המגיד מקוזניץ, להנהיג את עדתו, ורבים מאוד מפולין גליציה

בעת הלוחו לישן, יקרא קריאת שמע ויכון למסר נפשו אליו יתברך.

שלא יטעם טעם דמותא.

מרגלית מתורתו

של רבינו שלמה מקרלין